

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр.К.В.2/2009**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.12.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Седите.

Да констатујемо ко је ту:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.
- Оптужени су сви ту доведени из притвора.
- Браниоци Марко Миловић је ту, Говедарица Немања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојан Ресавец није ту? Да ли неко мења Бојана Ресавца?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Адв.Марко Миловић мења колегу Бојана Ресавца по пономоћју које постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Недић Дејан је ту. Бошковић Анте је ту. Петровић Владан је ту.

Затим Марко Ђукановић је ту.

Изволите само.

Крстић Здравко је ту. Љиљана Спасојевић. Је ли тако, за Мирковић Мирка?

Планојевић и Радуловић су ту.

Ту сте. Дobar дан.

Затим Константиновић Милорад је ту и Марко Кастратовић је ту.

Ту су и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Данас ћемо да наставимо претрес. Пре тога да видимо извештај који је стигао из Окружног затвора у Београду, за Хајдари Самета. Дакле то је исти онај извештај без обзира на наредбу овога суда са прошлог претреса да се оптужени Хајдари Самет одведе и прегледа на ВМА, Окружни затвор у Београду 14.12. обавештава овај суд да пацијент редовно добија терапију ординирану од стране неуролога «ефтил» и «бенседин», последњи извештај неуролога је у прилогу, и каже пацијент је под редовним здравственим надзором и затим достављају овај извештај из новембра месеца када је такође по нашој наредби Хајдари Самет био на прегледу. Добро, видећемо шта је са тим, у наставку претреса за данас смо позвали Ристић Дејана, затим Алишани Шефика и Исени Исена. За ову двојицу последњих немамо никакав извештај да ли су примили позив за претрес, шта је са њима, где се налазе да ли ће доћи, дакле не знамо шта је са њима. Да, изволите?

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Имам једну молбу за моје браћенике Хасани Ахмета и Назифа, дошле су им жене пошто је овакво време ако може кад буде пауза или после 5 минута само насамо да се виде са женама овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

АДВ.МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо да држимо претрес, изволите ви сте нешто хтели пре тога.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, судија ја чекам да ви завршите нећу да вам се у ред вожње мешам, ако су дошли сви сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок је дошао Ристић Дејан.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Један сведок. Онда да завршимо прво то, па ћемо после да ја ускочим и око овог што сте ви читали ову наредбу и око ове наредбе коју смо добили за вештачење, па ћемо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. И бранилац Радуловић, изволите.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Председнице, иста је молба да се омогући кратак сусрет са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са породицама. Добро.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Са супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Ристић Дејана.

Господин Ђукановић.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Да ли би мој клијент Мемиш Агуш обзиром да му је отац такође данас приступио, могао на кратко да се види у једној паузи за оцем као и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да видимо кад завршимо претрес како да то организујемо овде.

СВЕДОК РИСТИЋ ДЕЈАН

Добар дан, Ристић Дејан, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Добар дан, ја сам Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде као сведока, и прво ћемо да проверимо ваше податке, да ли има неке измене у односу на записник од 05.03. ове године када сте били код истражног судије? Дакле отац Светозар, 1977.годиште, и тако даље?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Нема никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, добро.

РИСТИЋ ДЕЈАН, са подацима као на записнику од 05.03.2009. године, упозорен, опоменут након што га председник већа подсећа на заклетву коју је положио, исказује:

Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте код истражног судије положили заклетву па вас ја подсећам на ту заклетву. Овде ћете нам рећи сада да ли остајете код оне изјаве коју сте дали тада у марту код истражног судије везано за догађај у Гњилану, за вашег оца, стрица и тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да, остајем у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Остајем у свему код изјаве коју сам дао код истражног судије 05.03.2009.године и додајем:

Хоћете ли посебно да нам изнесете шта је било, шта се дешавало у Гњилану тад после бомбардовања, шта ви знате шта се десило са вашом породицом и са вама?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Није ми јасно само значи тренутак пошто сам ја КФОР је одвео оца од претходног дела, из Косовске Каменице, је ли могу одатле значи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете наравно и објасните нам одмах где је Косовска Каменица у односу на Гњилане и тако.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: 23.07.1999. године у преподневним часовима, значи припадници америчког КФОР-а су дошли у кућу деде и бабе у претрес. У том тренутку испред куће су се налазили моја мајка, а у кући је био деда. Баба је била у цркви, односно у граду и такође и отац је био у граду. Они су кренули са претресом, ушли су, ухапсили су мајку значи везали су, ушли су у претрес и после неког времена је баба дошла из града, исто су и бабу ухапсили, да би после неког поновног времена дошао и отац. Такође су и оца ухапсили и кренули су са

претресом. Када су завршили у дединој кући, када су завршили претрес дедине куће, онда су кренули у нашу породичну кућу која је неких 100-тинак метара у истој улици, можда чак и мање 80-100 метара удаљена од те куће. Сво време док је био претрес они су деду, бабу, оца и мајку држали везане док су вршили претрес. Кад су после одређеног времена завршили тај претрес онда су их покупили у своја возила и одвели у Каменицу, значи у сам град и они су имали неку, у згради поште им је био као неки, њихова станица где су они у том тренутку кад је дошао КФОР где су били смештени. Станица, да ли је то нека КФОР-ова или њихова, не знамо тачно шта је било ту, након тога пошто су се прочуле брзо гласине да су ухапшени значи сви, скупио се спонтано се народ значи скупио испред те зграде поште. После испитивања, неког времена, отац је одведен у Гњилане а после Гњилана у «Бонстил», док су мајка, деда и баба били пуштени кући. Отац је после тога био задржан до 27. у «Бонстилу», односно код Урошевца је «Бонстил». Иначе, прескочио сам Каменица је иначе 30 километара удаљена од Гњилана. Они су 27. у вечерњим часовима, припадници КФОР-а 27. су у вечерњим часовима довели оца у Гњилане и буквално га избацили, односно пустили из возила. Отац се успротивио томе јер је било касно, трајао је полицијски час, он је ухапшен без, отишао је са папучама, значи није имао ни новац и он се успротивио и они су га те ноћи задржали поново у Гњилану, у својој притворској јединици тамо. Он се одатле јавио мајци и рекао је да је у Гњилану и да ће сутра ујутру бити пуштен како су му пренели, односно како су му рекли припадници америчког КФОР-а, односно. Да, припадници америчког КФОР-а да ће бити пуштен ујутру и он је мајци објаснио да ће отићи код брата од стрица, пошто у Гњилану отац је имао браћу, то су била браћа од стричева, значи моји стричеви, да ће да оде код њих. У раним, односно ујутру отац бива пуштен значи из Гњилана, значи из те њихове притворске јединице и он се упућује код браће своје у насељу, насеље близу аутобуске станице, близу аутобуске станице и он долази до куће браће Добривоја и Томислава, то су два брата. Значи, он је дошао код њих у кућу и одатле се исто јавио кући. Мајка га је упозорила, односно рекла је да се не креће, да не иде, да сачека конвој Српске православне цркве, значи да сачека конвој и да конвојем дође али не у Каменицу, него да дође у Кормињане одакле је иначе отац родом, где су тамо значи, то је српски део био, значи већински живаљ је био српски, били су Срби и да буде тамо да буде код брата трећег тог брата Стојана и одатле после да буде преведен, односно да га пребаце у Бујановац и да остане у Србији и он је тако рекао значи пробаће сутра, тог истог дана ће отићи до цркве да погледа да ли иде конвој, то је тако и урадио, значи отишао је мада је он у тој причи када је отишао код брата Добривоја, он је причао са Добривојем, изнео једну чињеницу која је нас после тога када смо повезали све ствари, од самог изласка из притворске јединице, значи односно из Гњилана, од самог тренутка су га пратила нека два лица у црним униформама, малтене до насеља значи до куће од брата. Међутим, отац као и све није се није се ни плашио ништа, нормално отишао је после тога кажем вам мислим није се плашио, претпостављамо зато што чим није. Отишао је у цркву, рекли су му да тога дана нема организован конвој, да ће бити у наредном периоду конвој, он се враћа и те ноћи проводи поново код брата. 29. такође поново одлази значи до конвоја, до цркве да види да нема ко, исто му кажу

да неће бити ни тога дана конвој и одлази код брата Добривоја који је ту у центру имао неку, радио је у некој радњи, био је тамо. У том тренутку брат рођени његов брат, иначе мој стриц Витомир из села Кормињана долази и они се налазе у граду са мојим оцем, односно Светозаром. У том тренутку Витомир га позива да крену ка аутобуској станици да крену да се врате за Кормињане, водим те дошао сам бато да те водим кући. Стриц Добривоје им не дозвољава да крену, убеђује их да остану, да сачекају конвој, међутим у том тренутку каже они одлазе и од тог тренутка што се тиче оца нико значи од наших није видео ни оца ни стрица. Одмах по сазнању да отац и стриц нису стигли у село, односно пошто смо се чули са Добривојем, и они су отишли и пријавили су КФОР-у, свим осталим, међутим то је тако све остало нико ништа није предузимао. Мајку су такође обавестили, значи да није стигао отац у село, значи у Кормињану, ни у Каменици, тако су се чули, такође и мајка креће, пријављује нестанак, све то што иде, међутим и даље ништа се ту не дешава, то се у том тренутку завршава. Наравно, нас су одмах обавестили ја сам у том тренутку значи био у Београду, значи обавестили су о томе и ја сам додуше отишао после тога у Бујановац, значи након, сутрадан, значи не могу тачно да се сетим да ли је било одмах сутрадан, ја сам отишао до Бујановца. Био сам стално у контакту са мајком, односно са овима из Кормињана, односно из села одакле је мој отац. Покушавао сам на све могуће начине да сазнам о кретању где се налази отац, шта се десило, међутим ја сам лично покушао, односно да ступим у контакт са првим комшијама у Каменици, ступам у контакт са надом да они могу да нам помогну, односно да знају шта се десило, где се отац налази, шта је са њим. Конкретно са Шефкијом се чујем, то је први иначе комшија значи поред куће, најближи комишија нашој кући, и сад у тој целој причи причамо да он зна да ми никада, отац никада није ником ништа нажао учинио, да је помагао увек кад је год могао, кад је год била потребна помоћ да им је помагао, 1999. године су они долазили за време НАТО агресије, долазили су код нас кући, значи ти исти Шиптари су долазили, били су код оца у кући нормално значи нико их није малтретирао и у једној тој причи значи како сам причао ја са њим, он је мени рекао када су били да ме питају, ја сам тако рекао. У том тренутку наравно ја сам га питао ко вам је рекао, ко је био, ко се распитивао за оца, он је у том тренутку занемео, спустио ми слушалицу и никад се више нисам ни чуо са њим. Покушавао сам у више наврата поново да ступим у контакт међутим никад та особа ми се не јавља. Јављају ми се његов син, или неко од ужих чланова породице, женски глас, да ли су му то биле жена или свастика не знам, али никад нисам успео да се чујем са тим човеком више. Ја сам такође покушао и са осталим комшијама ту што су, односно покушао, чуо сам се телефоном смо се чули значи, Имер сад не знам тачно презиме, исто смо то, они су као у нади да ће нам помоћи, чак смо нудили, значи ја сам тад пустио у нади да ће нам помоћи, нудили смо имање значи, дали смо, рекли смо ево даћемо све, знали су отац је био трговац, имали смо солидну кућу, не солидну имали смо кућу троспратну 250 квадрата и неко имање, нудили смо цело имање. Значи нудили смо и кућу и све смо нудили да ћемо да им препишемо да ће отац одмах да потпише, само да их пусте да их доведу и оца и стрица, да ћемо да пустимо да нећемо да тражимо ништа. Чак су имали, они су узели чак и новац из куће, то нисам рекао, кад је био претрес. Све је то било у

нади да ће евентуално, да ће они пошто су они кад је то рекао да су знали, да ће неко чути неки глас, да се то пусти негде да људи чују да сазнају шта. Међутим, ништа и од тога није било. После тога сам се ја стално чуо са стрицем у Гњилану, иначе Добривојем, који је задњи који је њих видео да и он покуша да и он, он је ишао тамо значи молио, покушавао преко некога, неких својих познаника да сазна нешто више о судбини браће, међутим у том тренутку нисмо могли ништа да сазнамо. У једном периоду, отац је иначе радио у Гњилану дуги низ година, знао је одлично шиптарски, једном приликом је спасио дете неког Шиптара, значи спасио је дете и од тога су се звали кумови. Ми смо преко стрица успели да ступимо у контакт, односно стриц је ступио у контакт са том особом, наравно порука је пренешена после неког времена он је вратио поруку, рекао је да не може ништа, да је покушао, да је време какво јесте, зло време, уколико желимо да и његова породица страда он и његова деца, онда можемо да тражимо нешто уколико не да га више не контактира стриц. Наравно, стриц, значи човек Шиптар, да ли није хтео или није, значи није ништа могао да нам конкретно каже, а такође то се све дешава паралелно пошто у Гњилану имао сам поприлично рођаке, живе из околине Гњилана, значи исто такође један рођак и он је покушавао, ступао у контакт са одређеним структурама значи Албанцима и припадницима КФОР-а и долази до информације да су отац и стриц живи и да се налазе у Интернату и добили су обећање да ће бити изручени, да ће бити пуштени. У нади он то нама јавља, ми се надамо да ће то тако и да буде, да су му обећали сад кажем вам он је рекао да, нисмо хтели даље ко му је то тачно обећао, али су неки, у питању су неки његови познаници. Међутим после неког времена, односно рекли су тад одређени дан кад ће бити то да ће бити пуштени, да су контактирали, међутим после тога су дошли, рекли су да не могу ништа и тако је на томе остало. Ми смо у тој целој, у том тренутку значи контактирали све могуће институције значи што се тиче везано за КФОР, значи мајка и стрина су контактирали КФОР, контактиран је УНМИК, контактиран је Међународни црвени крст, све могуће значи институције које су тренутно тад биле доле контактирани су, међутим никад нисмо добили никакве повратне. Имам ја, понео сам, сад не знам колико то значи, где су контактирани ових из КФОР-а, чак су долазили кући остављали су нека писма мајци на врата да се јави, она је ишла на разговор код њих, питали су да ли неко прети и шта. Такође имам неко уверење из Црвеног, односно Међународног црвеног крста где мајка и стрица су пријављивали то у Косовској Каменици је мајка иначе, стрина у Кормињану. Међутим, дошли смо до неких информација да се те, да се сва та пријављивања нигде не евидентирају. Знајући то упутили су ме да дођем овде у Међународни црвени крст, овде у Београду, мислим да је сад не знам тачно како се, која беше улица, у Службу трагања и за нестала лица. Наравно, ја тек после можда пар месеци одлазим код њих износим им случај шта се десило, како су нестали, шта су нестали, где су нестали, да су упућени, да су контактирани Међународни црвени крст, међутим они кажу да ће проверити и долазимо до информације да уопште нису евидентирани, база података мени је тако речено, да је база података била у Скопљу. Контактнали су Скопље, немају нигде и Црвени крст нас обавештава, односно ми у Црвеном крсту тек, имам овде, тек 20.01.2000. године се отвара потрага за оцем. Значи читавих 4 месеца и више,

значи је то неко скривао и шта је. Наравно ја сам пријављивао и СУП-у, односно МУП-у, Координационом тиму што је био, ишао сам у Фонд за хуманитарно право такође у Фонд за хуманитарно право код Наташе Кандић. Био сам пар пута код ње, примила ме је, дао сам изјаве. У једној причи, обзиром да је био КФОР одвео оца од куће и да га више није вратио, тражили смо преко Фонда за хуманитарно право да нас приме у америчку амбасаду, значи додуше писали смо то и преко Координационог центра, али то није добијен одговор. Фонд за хуманитарно право је упутио писмо и ја сам стварно после неког времена од тог писма био у америчкој амбасади, значи примили су ме. Изнео сам им све ове податке, мислим да је била госпођа, чак сам и сигуран, Лаура Луфтинг из политичког неког одељења, сад не знам тачно детаље, саслушала ме, наравно госпођа Кандић је била контактирала њу, објаснила јој шта, рекла јој покушаће да нам помогне обзиром да се ради о припадницима КФОР-а да га нису вратили иако су као били у обавези пошто је 30 километара Каменица, они су га ухапсили у Каменици, из Каменице га одвели и нису га вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и кад су тела, јел су нађена, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тела су нађена тек после, 2004. године. У америчкој амбасади госпођа која ме је примила, где сам био на разговору на крају је покушала, рекла да ће покушати да ми помогне, да је рекла да пошто смо тражили документацију, никад нисмо могли да добијемо документацију везану кад су од тренутка кад су упали у кућу шта су однели, колико су однели, где се кретао отац из њихове базе једно, друго она нам је рекла да је то веома тешко да се добије, да су комплетна документа, комплетна документа однешена. Значи везано за КФОР, да је КФОР однео комплетна документа везана за тај случај. Тело Ристић, стрица, је 2004. године је предато, тачније дошли су истражитељи, обавестили су стрину, ја сам после тога контактирао госпођу Весну Бошковић. Весна Бошковић ми је објаснила значи да су тела нађена, односно тада да је тело Ристић Витомира, стрица иначе, нађено у кругу болнице у контејнеру, да је са њим нађено још 8 тела, да се не зна да ли је отац ту, да су извршене анализе, ДНК анализе већ шта су они радили, да је стигла потврда да се ради о стрицу. Стриц је 2004. године значи предат и сахрањен је, посмртни остаци сахрањени у Доњем Кормињану иначе родном селу где је иначе живео. Што се нас тиче ми смо тек тело добили 2006. године, мислим да је почетком године ме такође контактирао Координациони центар и у Нишу сам се нашао са Весном Бошковић. Весна Бошковић и била је делегација сад оно именично да се сетим тачно ко су били, изнели су нам податке, рекли су нам да је тело идентификовано и да ће бити предато у току марта месеца. Међутим, марта месеца имали су неки проблема, односно нису могли и ми смо тело преузели у априлу, у априлу на Мердарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије гледали овај закључак овог центра је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Кад сам био код истражног судије, што се тиче стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било од вашег стрица, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да. Што се тиче стрица, била су документа што се тиче стрица, значи те обдукционе налазе су били, за оца није, тако да сам ја донео, ако буде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете нам оставити у сваком случају.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Могу да оставим везано све, све те и све ове изјаве што сам, где сам био, односно где смо тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да оставите. Хоћете само да ми још објасните, вашег оца је практично први пут из куће одвео КФОР?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, то је био који датум?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јул?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: 23.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јул или јун?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Седмог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седмог. Добро, а кажите ми је ли ваш отац био војно ангажован током бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не. Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у неком резервном саставу или тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Отац је 1999. године био у цивилна како се сад то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна заштита?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Цивилној заштити. То сам кад сам причао са овим комшијом ја сам му исто то рекао да знате да отац нигде није био, сво време је био ту присутан, знаш да је био у Цивилној заштити и он је мени све то потврдно, каже знам ја сам то све рекао кад су били да ме питају ја сам све то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био да га пита?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Није хтео да ми одговори, спустио ми слушалицу и никад више после тога нисам ступио у контакт са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви никада нисте сазнали шта је био разлог претреса и одвођења вашег оца?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Никад иако смо више пута упућивали те, чак мислим да смо у америчкој амбасади кад сам био, тражили смо сходно томе, значи ми се не стидимо нека нам дају податке све због чега, значи нико није, зашто је приведен, зашто је одведен у Гњилане, зашто није враћен, зашто је после тога праћен од стране црних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули ту информацију када он каже хоће да га пусте, он је у папучама, па он каже задржите ме као још ту једну ноћ, ко је то вама причао?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Он је 27. кад су га довели, они су му рекли слободан си, иди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и ко је вама причао све то што ви нама?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Он је то, Ристић, брату кад је сутрадан отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то брату испричао па је вама стриц?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричао?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тако је, тако је, он је то и мајци рекао иначе, али стрицу је после причао довели су ме увече каже где да идем сада увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да су та ваша сазнања од стрица вашег?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Од стрица, од овог рођака Живета, од мајке и мада сам кажем ја сам после тога, контактирали смо кажем ја сам био, односно после тога сам био у Бујановац, контактирали смо одређене људе који су нам рекли не могу ништа да нам помогну, сам врх значи потврдили су нам да се ради, да су ухапшени да су још живи, да припадници КФОР-а знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, ко вам је то рекао, ко је вашем стрицу Добривоју који је остао у Гњилану рекао да су они у Интернату? Ко му је то рекао?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Кад је, он је иначе исто био трговац горе, значи неки познаници његови, значи телефоном смо, ја се нисам видео никад, мислим тад у том тренутку се нисмо видели да би ми рекао иако мени име ништа није значило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је било у Интернату, је ли то вама познато?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тад су кружиле приче, значи кад смо били да се у Интернату налазио затвор, да се налазио затвор за отете Србе, то је поента била, зато смо и нудили пошто смо знали да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је држао тај затвор?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: По причама значи да су били код Албанаца, значи Шиптара. Да су Шиптари држали, али да су све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УЧК или неко други?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било уопште те војске у Гњилану или није тад у јулу месецу или је био само КФОР?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Јесте, јесте. Ја вам кажем, то је прича стрица значи који ми је причао, значи они нису смели, они су покушавали да крену према Интернату, него нису смели из својих неких безбедносних разлога да се у ништа више упуштају. Зато је покушао и преко Шиптара да ступи, пошто иначе је и стриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја вас питам да ли је било војске ОВК у Гњилану?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Лично нисам видео, значи, али по причању стрица да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По причању стрица да? И где су били смештени?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Нисам то тачно причао, знам да је из Интернат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се они овако отворено кретали?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Каже да су се кретали по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворено са униформама, оружјем и то, без обзира на КФОР?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Нормално су се кретали. Кажем вам то је поново прича стрица да су се кретали, наравно у том тренутку нису смели се толико ни кретати да могу да знају, они су до цркве ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то ви знате непосредно да се нису могли кретати или су то вама причали?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Кад су ми причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су вам причали?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да, стриц је причао да не сме превише да се креће из тог разлога, да оду до цркве и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте код истражног судије гледали фотографије и показали фотографију вашег оца и вашег стрица и извесног момка из Косовске Каменице за кога сте чули да је киднапован на путу за Врање и убијен?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сте ви дакле имали да кажете. Сада је редослед по закону такав да вас прво пита тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Затим браниоци и на крају оптужени. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја бих прво изјавио саучешће за губитак оца и стрица. Ви сте у истрази, а и данас потанко описивали, чак навели и датуме, тачан датум у ствари 23. јула 1999. године код баке, код деде дошао УМПРОФОР, тада су претресли, «знам да су однели доста новца и злата». Е, сад вас ја питам да ли сте ви били присутни тада када је био претрес или имате посредна сазнања?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Ја сам рекао да у том тренутку сам био у Србији, значи нисам био присутан кад је било, значи то су приче, мајка лично знам пошто је отац био трговац имали смо велику кућу, имали смо доста пара, били смо угледна фамилија где отац није хтео ништа да однесе, остало је ту, након тога кад смо се вратили ништа нисмо нашли. У кући од тих пара, могу само још једно, ево сад ме је подсетио ако није проблем, у тренутку претреса, значи кад је био била је особа, мајка је прочитала на, писала је неки амблем «Равнобаја».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли код истражног судије.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: У истрази сам то рекао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја управо потенцирам ту изјаву у истрази, кажете: «Знам да су однели доста новца и злата». Поново вас питам јесте ли били ту или нисте?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Нисам био.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте били то по причи, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: По причи, обзиром да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико је новца, колико злата кад знате?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Обзиром да у тренутку, значи пре почетка НАТО агресије у јануару месецу сам био кући. Лично знам, значи лично знам да је отац у кући, у кући смо имали око 15.000 марака, отац, пошто вероватно знате каква је ситуација била на Косову, отац је спремао злато, имао сам ја ланац, имао је брат, за снајке, за све, имали смо злато. У процени је значи у том тренутку купљено то знам, значи мојих ланчића нема, значи мојих ланчића нема, паре мајка није донела, ми смо дошли на ледину после тога.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли то у килограмима или у грамима, мислим кад кажете злато то је широк појам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако мислите да су ови детаљи тако важни за овај поступак, само изволите?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нестанак је везан за злато и за новац. Ми имамо овде доста таквих случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче немојте упадати са таквим примедбама, дајте да бранилац заврши.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да завршимо, дакле, непосредно сазнање нема али посредно има, па ја питам која количина злата? Знате, овде је речено новца и злата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где овде?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па у истрази је рекао. Може ли да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево определио је новац, определио је злато, определили сте злато, у реду је у врсти а не у грамажи.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: У грамажи стварно не бих могао да кажем, али то је вредно неких 15.000 марака и можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Значи, не знамо око, нисам ја рекао тачно 15.000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, да се разумемо. Знате ли, нисте били присутни, јесу ли вам рекли какав је састав тог КФОР-а био? Који су чинили тај КФОР који су вршили претрес и однели вам злато и новац а нису дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите који састав КФОР-а?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па национални састав?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Национални састав КФОР-а, односно трупе?

ОДБИЈА СЕ као неважно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па врло је важно да видимо ко је крао тамо и харао, судија зашто, немојте.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Могу ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате? Знате ли, ко је то вама причао?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Он не каже под окриљем КФОР-а дошли Шиптари, Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати, немојте сугерисати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Него каже КФОР узели па нису ми дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, немојте објашњавати, питали смо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево ја питам, чекам одговор.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: У том тренутку када се то десило био је амерички контингент. Сам састав у том тренутку нико није могао да зна, само сам рекао да је вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то «Равнобаја», добро.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: «Равнобаја».

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте ли добили какву потврду за изузимање тог...?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је већ да није.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тражили смо потврду, то је било у америчкој амбасади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, то сте испричали, бранилац није пратио.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На истој страни сте говорили о штабу у пошти у Косовској Каменици па ми није јасно чији је то штаб био, је ли од овог КФОР-а или неког другог састава? Говоримо о истим догађајима.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Рекао сам да је то била КФОР-ова, значи да су после куће одвели их доле у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је све време причао о КФОР-у.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: То сам причао о КФОР-у.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. У другом пасусу на истој страни после овога говорите и то у једнини «код аутобуске станице где иначе живе Шиптари у већини и мој отац се тамо појавио и знам да се истуширао и пресвукао, онда је разговарао поново са мојом мајком и то. Одакле вам то сазнање, јесте ли били лично или вам је неко рекао?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Нисам био лично, ја поново кажем у том тренутку и рекао сам да по доласку, по пуштању из притвора у Гњилану он је отишао код стрица, код његовог брата, ту је значи чак и преспавао, истуширао се, средио се, јавио се поново мајци и ту му је мајка упозорила да не креће. Ја нисам био присутан. Ја сам рекао на почетку да нисам био присутан, то су значи приче стрица.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хајте да скратимо причу. Из овога што сте рекли данас, да вас ја не бих даље питао и што сте рекли у истрази која непосредна сазнања ви имате? Шта сте видели ви својим очима?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: У тренутку томе нисам видео, једино што са сигурношћу лично сам се чуо, ако је то значи неко сазнање са Шиптаром, првим комшијом, значи лично сам се ја чуо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Са ким?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Шефкија Малићи.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Малићи?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Лично сам се чуо, значи чуо сам се, малтене свакодневно смо се чули.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли је Шефкија Малићи у истој улици где и ви комшија?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Први комшија, значи изнад моје куће.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можете ли да кажете која улица, евентуално одбрана да предложи?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Улица Живка Ђокића је број, сад како да вам објасним, улица главна поред гробља је цела Живка Ђокића и подељени су по бројевима, наш је био 27, изнад нас, значи прва кућа одмах изнад моје куће има потпорни зид, прва најближа шиптарска кућа у том тренутку. Сад не знам да ли се изградило.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Има број сигурно?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не знам број тачно. То је брадашце једно мало, одмах ту изнад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Даље сте објашњавали око ових идентификација ДНК, обдукционих записника да нисте добили. Дакле, опет нисте

присуствовали непосредно него то сазнање сте добили од ове Бошковићке, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Везано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сазнање? Сачекајте питање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Око идентификације, око проналажења у кругу болнице итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је добио информацију из Координационог центра.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, ништа непосредно не зна о томе?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Идентификацију колико ја знам то су они све радили. Ја сам лично преузео тела, ја сам лично био на Мердарима, ево ту је значи потпис да сам ја лично, значи у тренутку преузимања у априлу 2006.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу, то ћете оставити касније.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мало непријатно питање, али ја сам ту и непријатна питања да постављам ако суд дозволи. Ви сте овде се додуше изјаснили али ја вас питам сада да ли се сећате јесте ли отварали сандук приликом преузимања или не?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, тако сте рекли и у истрази. Можемо ли да разјаснимо сада да ли је било и колико обдукција, да ли ви знате, имате ли неко сазнање јер се овде у вашој изјави преплићу прва, друга обдукција, ексхумација итд? Ако можете помогли бисте и суд. Ако можете, ако не можете?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Поново ћу рећи, значи по подацима које смо добили од УНМИК-а први пут су тела, значи како је нама речено 11. јула 2000. године су ми јавили и да тад није могло да се утврди идентификација и да су сахрањени под шифром «зед, зед» на православном гробљу у Гњилану. Након тога.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је тада рађена прва обдукција или не?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Нама је пренешено да је рађена обдукција, односно који део обдукције у којој мери не знам, али речено је да нису могли да утврде идентитет. Речено је да у том тренутку није могао да се утврди идентитет и да су закопани под «зед, зед», значи не именом.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад је друга по вашем сазнању и да ли је уопште рађено или је то ексхумација?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Ја сад се не разумем тачно да ли је обдукција или ексхумација. Мени је речено да је по други пут, мислим, нисам сигуран, да је 2003. године, тако ми је речено, да је по други пут одрађена ексхумација, односно ископавање да ли свих, то је везано за стрица причам, да ли свих или само стричевог не знам, знам да је тад и да су онда после тога рађени идентификација, да је стрина, његова породица дала крв и да су након тога стигле потврдне информације да се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је стрина дала крв за мужа?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Како? Не, не, стрина ми је то рекла, значи брат, односно фамилија и они, значи фамилија тачно има назначено, синови да су дали крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био лапсус.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Видели смо где је стриц сахрањен, а где је отац сахрањен?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: А отац је сахрањен 07. априла 2006. године смо преузели тело и сахрањен је у селу где иначе сад живим, село Вртиште.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте живели, рођени сте у Гњилану и живели тамо, је ли?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не, ја сам рођен у Гњилану, а живео сам у Косовској Каменици.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да, у Косовској Каменици.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има то у истрази.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Кад сам живео у Косовској Каменици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то сте се већ изјашњавали.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хтео сам да питам, ево и питаћу али познајете ли неког из Гњилана, пошто сте живели 30 км од Гњилана?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Мислите од Срба или Албанаца?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Албанаца?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не. Лично их не познајем, знам их овако значи кад су долазили с оцем, лично их не знам, био сам мали нит ме је интересовало да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли би могли, ако суд дозволи, да се окренете да препознате неког од ових оптужених овде да сте их видели некад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно непотребно, али нек се окрене, нек се окрене. Окрените се да видите овде, разликујете ли ко је оптужени, ко је чувар?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ови у униформи нису наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте браниоче се тако шалити. Немојте одговарати браниоцу.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они ионако нису из Гњилана.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Извините нисам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Да ли остали браниоци имају питања? Не. Чланови већа јесу ли имали питања? Прво бранилац адв. Кастратовић.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Само једну ствар бих хтео да појасним пошто је рекао господин, ми се већ знамо својевремено из истраге, да је разговарао са одређеним људима којима се обраћао и ти људи којима се обраћао су остали забележени као одређени људи. Да ли може евентуално да се изјасни који су то људи којима се обраћао? То је у оном периоду између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно када је нудио имање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Периода када ти је отац одведен и када се ти обраћаш Албанцима да покушаш да нађеш, па добијеш информацију да су они можда у интернату. Кома сте се обраћали дал ти људи одређени имају имена?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Рекао сам, значи то су биле комшије значи где сам се обраћао, значи њима комшије, у питању је Малићи Шефкија, Имер и њихове фамилије. Сад овај живи са братом, не знам како се зове брат, значи Шефкика.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То су комшије из Косовске Каменице?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Из Каменице, тако је, а стриц је контактирао са људима из Гњилана пошто стриц иначе живи у Гњилану.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли та фамилија Малићи из Каменице Шефкетова има део фамилије и у Гњилану?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не знам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не знаш, ниси упознат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на ваше познанство.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Колико година има тај Шефкика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, без обзира на ваше познанство од раније из истраге итд. са «Ви».

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим? Да, опростите. Колико година има тај Шефкета или како се звао Малићи?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не бих могао тачно да вам кажем, значи он је имао сина неких 14, 15 година, сад тренутно 50, 50 и коју годину, значи могуће да, сад не знам тачно, знам да је имао сина.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта је радио у то време, чиме се бавио?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тај комшија је био запослен у фабрици керамичких плочица «Рикарачево», после тога је изгубио посао и радио је по пијаци, односно ишао је тако продавао неке ствари. Колико је знам, значи могуће да је радио још нешто друго да остали нису знали.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Конкретно он у разговору телефонском са тобом даје вам информацију да је у Интернату твој отац и стриц?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Не.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Он ми је рекао да кад су долазили да питају, пошто сам ја с њим причао, не знам да ли да понављам, значи кад смо причали да он зна да нико од наше фамилије ником није начинила зло, значи да смо им помагали, значи да је '99. године за време НАТО агресије он долазио код нас у кућу, да смо нормално живели, да је мој отац помагао све што им је требало у тим тренуцима, значи у тим тешким тренуцима мој отац је помогао, значи није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, није он рекао да је ваш отац у Интернату?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тако је. Значи, он је рекао само кад су дошли да ме питају, ја сам исто то, односно буквално рекао ми је ја сам то рекао кад су били да ме питају, ја сам га питао ко је био да вас пита, он ми је спустио слушалицу и више се нисмо чули.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ништа, ништа више хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Имао је члан већа Веско Крстајић нешто да вас пита судија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања везано за изглед вашег оца да ли имате неких сазнања о томе како је био обучен тај дан 29. јула кад је отишао од куће вашег овог стрица из Гњилана? Рекосте да је био у папучама кад су га довели али претпостављам да у папучама није ишао, нешто је морао обути, али да ли је дакле како је био обучен?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Он је у граду кад је кренуо ујутру, значи пошто је било лепо време он је отишао пре, значи пре одласка КФОР-а отишао је у папуче, имао је кошуљу шарену и панталоне, сад панталоне нису фармерице него оне платнене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Платнене? Какве боје?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Црне, браон мислим да су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кошуља шарена?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Шарена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кратких рукава, дугих рукава?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Мислим да је кратких.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је изгледао ваш отац, ви сте видели фотографију, имамо је ми у списима али како је изгледао у смислу висине, телесне тежине, да ли је ишта у свом изгледу имао карактеристично, неки младеж, неки телесни деформитет, било што на први поглед?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Што се тиче младежа не могу тачно да знам, на једној руци је имао као неку израслину малу, сад да ли је на левој, десној, као мртва кост тако су рекли, моје је висине, значи просед, просед, није био сед скроз, сад килаже неких 70 можда килограма, стварно тачно не бих знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања? Изволите? Оптужени Мемеши Агуш има нешто да вас пита. Он се у поступку служи српским језиком тако да вам не требају слушалице.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Дobar дан. Мени две ствари нису јасне зато бих питао сведока. Пошто руски КФОР је био у Каменици зашто Американци су отишли да ухапсе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли то сведок зна?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: У тренутку, значи то може да се провери, у тренутку хапшења је била смена, то сви знају да је у том периоду, значи кад је било хапшење амерички КФОР је преузимао, односно у том делу су били значи Американци и Руси у том баш периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој Каменици?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Кад је период хапшења, значи у том периоду су у том тренутку били Американци и Руси. Американци су имали још увек надлежност над.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад су били Американци?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Тачан датум не знам, то је био тренутак померања њихових оних зона, сад не знам тачно, у тим тренуцима, после су Руси били смештени у фабрици доле у црепани.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Тај ваш комшија Шефкија што сте уписали да је био близу зашто преко телефона сте причали могли сте и директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок у Србији је био.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Ја сам рекао да сам био у Србији. Обзиром да је била ситуација каква је била да ми је нестао отац и стриц нису ми дозволили значи моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте, можда нисте разумели да је био у Србији.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Нисам разумео ја за то. Хвала, немам друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Оптужени Хасани Ахмет. Ставићете слушалице сада када буде дошао Хасани Ахмет и пробаћете да ли функционише превод.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хтео сам да питам за преводиоца који је био у саставу тих Американаца који су долазили код њих? Да није преводилац нешто се обратио вашем деди или некоме ту у кући? Можда да неки Албанац пријављивао његовог оца због нечег? Постоји могућност да га он примећивао или видео како је имао новаца или имао је злато. Ако мисли господин да нешто зна о томе добро ако не хвала не бих даље питао?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Што се тиче лично преводиоца не знам у том тренутку да ли се обраћао пошто нисам био ту, нисам обратио пажњу а што се тиче пријављивања ми смо тражили, значи не знамо да ли је пријављен, ми смо тражили објашњења да ли и ако јесте пријављен ко је пријавио и све, зашто су иначе дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте успели да сазнате?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Никад нисмо ни добили ништа што смо тражили, чак ми је овај из амбасаде признала да су они то однели то све са собом да нису хтели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је ваш отац у том периоду био у Гњилану или у Косовској Каменици, где је он био? За време бомбардовања, реч је о времену бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: За време бомбардовања, значи од почетка сукоба, односно НАТО агресије отац је био у Каменици, значи био је у Каменици сво време, није био нигде из Каменице, није се удаљавао, значи био је у цивилној заштити, плус је био кући није.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли се он дружио са неким Албанцима из Каменице, односно у Каменици?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли бисмо могли да знамо с ким се он дружио ако знате реците, ако не знате ништа?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Обзиром да је мој отац био трговац, значи да је знао одлично албански, перфектно албански, значи језик, да је свакодневно био у контакту са Шиптарима, малтене можда са добрим делом Шиптара се дружио, значи свакодневно хтео, не хтео он се виђао и мени лично сад не могу да вам кажем тачно који су кад би се видело све кад будем отишао ја могу да кажем, сад могу да погрешим да ли се зове Шефкија или ово, значи знам их сигурно и ја их знам из виђења те људе који су долазили код њега у продавницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каменици?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: У Каменици да. Значи, знам их и ја, не знам именично овако лично могу да их препознам и да кажем с ким се дружио.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Онај ваш кум за кога сте рекли да његово дете, односно сина спасио је ваш отац, да ли сте некада контактирали њега?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Лично нисам контактирао. Стриц који је то у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриц је звао?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да пошто је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили да је стриц звао.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Да, да, то сам рекао да је стриц, он је контактирао и он је рекао немојте ако желите да моја породица буде жива ако не желите да и моју породицу убију немојте молим вас и после тога више није контактиран човек.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте ви икада у вашем животу видели тог вашег кума?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Само да се исправим. Није он мени био кум, они су се звали кумови обзиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог догађаја?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Били смо код њих, био сам дете, значи био сам дете кад се то десило тако да прво не бих могао ни да препознам човека, значи не сећам се. Био сам много мали. То се десило у периоду кад је отац радио у Гњилану.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала вам на одговоре и примите моје саучешће за вашег оца и за вашег стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли неко још од оптужених има питања? Да ли ви имате још нешто да кажете, Ви господине Ристићу?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Везано за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано да ли сте нешто можда заборавили или пропустили да кажете? Кажите ми који су трошкови ваши за долазак данас?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Путни трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је колико?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: 1.600,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оба или у једном правцу? У оба правца?

Сведок трошкове за долазак на суд тражи и долазак овде до зграде суда.

Долазак до зграде суда? Аутобусом сте дошли?

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У износу од 1.600,00 динара на име повратне карте за долазак до суда и трошкове исхране па му суд ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 динара на терет буџетских средстава суда.

Хвала вам можете да идете. Оставићете то у нашој Служби за помоћ и подршку сведоцима и ту ће фотокопирати одмах ако могу. Ја мислим да ће успети да исфотокопирају.

СВЕДОК ДЕЈАН РИСТИЋ: Овде ће копирати, је ли тако, могу да узем, да задржим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете то своје да задржите. Хвала вам. До виђења. Дакле, сведока за данас више нема. Рекла сам вам да немамо информацију за Алишани Шефика и Исени Исена. За сутра имамо предвиђеног сведока «Б-2» и ја за сада немам никакве друге информације. Не чујете ништа? Искључите микрофон. Кажем, за сутра имамо предвиђеног сведока «Б-2» па ћемо сутра надам се да радимо. Е, сада да видимо шта је то са тим предлозима о којима сте рекли да суд треба да одлучује дуже него колико је време да изађе и врати се. Прво Мечиши Агуш.

ОПТ. АГУШ МЕЧИШИ: Хтео сам само да питам да ли је стигао мој службени овде код вас? Тражио сам једну изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш захтев за «Б1», јесте стигао је ваш захтев за изјаву сведока «Б1», добићете чим буде преведено.

ОПТ. АГУШ МЕЧИШИ: И ако може нешто да тражим за сутра ако долазе «Б-2» ја тражим да се гледају две слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две фотографије? Добро.

ОПТ. АГУШ МЕЧИШИ: То су слике на Садику Сулејмани, а не Муси, прво, а друго амблема у зид што је, и «Божур 50» причао од исте слике, и «Б-2», ни један ни други нису били у интернату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АГУШ МЕЧИШИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете овај превод, дакле не само ви, него сви оптужени када то све буде готово, значи преводиоци раде пуном паром, али ту је још доста тих ствари из истраге које није преведено, доста доказа, тако да то је неки темпо који постоји. Изволите, господин Фатон.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Имам једну молбу, ако постоји могућност да је прихватите, имам извесних проблема здравствених, имам и неку алергију која може да се примећује, имам неке реуматске болове и био сам јуче код лекара, дао ми је једну потврду и рекао ми је да те лекове су из вана, из иностранства, и ако је могуће да то предам мом браниоцу у вашем присуству, то што ми је лекар дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видим. Само да унесемо у записник.

Оптужени Фатон Ајдари тражи да свом браниоцу преда дозволу за пријем лекова, коју претходно на увид предаје суду, и у којој председник већа констатује да се налази назив лека, са датумом и потписом лекара, па се ова дозвола предаје браниоцу.

То би бранилац требао, изволите, да копира или да препише и да, нека препише, можете и тако да му предате.

Оптужени предаје ову потврду браниоцу Крстићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Хвала Вам. Имам још једно питање и једно објашњење са Ваше стране ако постоји могућност. Ја сам овде већ 12 месеци у притвору, долази ми породица и никада ми није дозвољено, па чак ни најмање транзистор, па

и једна капа, јер сада је хладно. Догодило се два-три пута да ми се ствари враћене кући, па мени није познато сад где је тај проблем, да ли је код суда или код затвора. Ја и не једем сад те масне хране и ако је могуће да нам се не врати храна, домаћа храна, то што нам се спрема тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ако постоји нека могућност хвала Вам, ако не постоји ипак Вам хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали оптужени само да видимо, Хасани Ахмет. Дакле, дајте само оптужени, браниоци, предлоге о којима би требало да веће одлучује до сутра, за ове друге ствари које превазилази ингеренцију председника већа или већа и тичу се режима боравка у притвору то. Изволите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Имам једну молбу ако може то да се прихвати. Због тога што моја жена не познаје језик, значи апсолутно не познаје језик и не може са адвокатом да се споразумева нити да разговара телефоном, ако постоји могућност да моја жена и ја будемо пет минута заједно са мојим браниоцем, ако постоји могућност. Управо због тога што је она прешла око 800 километара и дошла је овде осећам за потребним да јој објасним неке ствари ту где се ја налазим. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већ су ваши браниоци тражили да разговарате са женом. Хвала Вам, вратите се на место.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја бих хтео са адвокатом Радомиром Илићем, а не са, дакле мој бранилац Радуловић како бих ја се договорио са женом око финансирања, значи око неких новчаних издатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, вратите се на место. Остали оптужени, имају ли неке предлоге или не? Браниоци? Изволите, господин оптужени Хасани Назиф. Само да видимо господин Назиф да ли има неки предлог. Укључите микрофон.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Оптужени Назиф Хасани. Имам и ја захтев или молба како год будете схватили. Онај ко је против тога да ми се полиграф да ако постоји нека могућност ја бих исто тако имам жељу да са својом супругом најмање око пет минута да поразговарам с њом и немам више шта да изјављујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Вратите се. Унећемо овај Ваш предлог.

Оптужени Хасани Назиф предлаже да му се омогући да иде на полиграф да би се на тај начин проверила његова одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има неки предлог? Изволите.

ОПТ. ФЕРАТ ХАЈДАРИ: Добар дан свима. Исто као мој брат Фатон, три пута су ми донели транзистор, жена ми је донела и то су вратили, то је иста ствар се догађа и са мном као и са њим и ако дозвољавате да ми једног друга нађете да буде у соби са мном јер стварно 12 месеци већ је прошло, ја сам сам у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у самици? Добро.

ОПТ. ФЕРАТ ХАЈДАРИ: Ја сам већ 12 месеци сам, не ради се о самици него он је у соби сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је у соби у затвору?

ОПТ. ФЕРАТ ХАЈДАРИ: Неко да дође код мене или да мене пошаљу код неког или да будем са неким, да не будем сам, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је у соби?

ОПТ. ФЕРАТ ХАЈДАРИ: Ја сам сам у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами. Добро, хвала Вам. Оптужени? Нико се више не јавља. Јавља се, изволите господине Самет. Дајте само ове предлоге о којима веће треба да одлучује до сутра. Изволите господине Самете.

ОПТ. САМЕТ ХАЈДАРИ: Хтео сам да кажем да већ неколико пута смо упутили молбе Вама да нас посети Међународни црвени крст и она писма која ми дајемо стражарима у затвору да ли стижу овде или не или неко поцепа, цепа то и мене интересује због чега нико нам не долази да нас посети, нити из неке институције за људска права или било које друге институције било одавде или међународне. Ми тражимо да се поштују наша права имамо жељу да они дођу и да нас посете. Ми тражимо да та права да се поштују и овде и замолио бих Вас да се омогући да из иностранства дођу они да нас посете. Ето само толико сам имао и хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. И предлози, бранилац Крстић и бранилац Радловић.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се захваљујем што сте били стрпљиви и саслушали прво оптужене и њихове проблеме и не бих се сложио са вама да нисте ви као веће компетенти за атмосферу и стање у којем се налазе у притвору јер од тога зависи способност да прате главни претрес, да учествују, да предлажу, да се припремају итд. Дакле, отом потом, рећи ћу нешто пре тога око ових доказа на шта сте Ви инсистирали. Мене интересује, ако хоћете да ми помогнете па следствено Вашем одговору ако желите да одговорите, не морате, јел хвала Богу, предложио бих нешто у вези ових недошавших сведока. Дакле, они су саслушани у истрази и дали су своје адресе, а ја питам да ли су на тим адресама послати позиви или на неким другим, да ли је уредна достава или није, не би ли после тог сазнања предложио врло коректно да ми обавимо овај посао за који смо данас дошли и без присуства тих сведока. Конкретније имао бих предлог да се искази прочитају, разуме се ако новопостављени тужилац нема ништа против тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте етикетирати тужиоца, наставите са предлозима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, не етикетирам, ја хоћу, користим прилику и да му честитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са предлозима, оставите то за неко друго место и време.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, Ви сте љути мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са предлозима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, али да рашчистимо ово да ли је уредна достава или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, наставите са предлозима, само наставите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ако није уредна достава онда је други предлог да се понови, с обзиром да су то сведоци одбране и с обзиром да се у исказу од једних сведока, једног од сведока посебно тражило не да ли је и колико било мртвих,

срушених и радњи из оптужнице, него кад је адвоката Крстић Здравка упознао и где, то је много важније него предмет оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, мој предлог је, мој предлог је ако имамо проблем са комуникацијом, са доставом, да се достава изврши преко браниоца која ће бити уредна, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Или ако постоји неки други проблем дефинитивно предлог је да се ови искази прочитају. На вама је да одлучите шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је једна ствар. То је значи у оквиру овога што је био задатак данас да радимо. Што се тиче, ви то нерадо хоћете да чујете али ја сам дужан као бранилац то да кажем, око ових услова боравка већ годину дана мојих брањеника па и свих тамо, мислим да се заиста створила таква атмосфера и живе у таквим условима да им није омогућено фер и поштено суђење, не од вас, не од вас, одмах се ограђујем. Дакле, они овде бораве два, три сада на главном претресу. Између главних претреса много дана и много ноћи су тамо. Дакле никаквих услова немају за припрему одбране и припрему праћења и активног учешћа на главним претресима. Замислите један мој од брањеника тражи речник албанског на српски, албанско-српски, па да ли је то проблем, а можда је проблем, можда у оној читаоници тамо у библиотеци не постоји албански језик уопште, али ако постоји зар је то проблем да га добије. Хоће човек да учи и да упоређује и ово превођење, и тако даље, то су млади људи. Дакле ја не видим ту никакав проблем, не видим проблем никакав у време када је пост и када они посте, да им се забрањује пријем посне хране, како сви тако и они. Не видим разлога за никакву дискриминацију само зато што су Албанци, никакав разлог. Мени је познато, не знам да ли је вама, да нису идилични услови ни у притворској јединици ни на издржавању, а у притворској посебно и да је тако се управник жалио и директор те Дирекције за ИК да су пребукирани, дакле откуд такав комитет да по један у једној соби буде, зашто, из безбедносних разлога, па има још Албанаца тамо. Дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конципирајте предлог.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле заборавиће језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, конципирајте предлог тако да можемо да о њима одлучујемо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знате ја знам да је најлакше рећи нас то у већу не интересује, то је ствар кућног реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, да ли разумете када кажем конципирајте предлог.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло разумем, таксативно идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не нас не интересује, дакле конципирајте предлоге тако да можемо да донесемо о њима одлуку.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, мој предлог је да извршите изненадни увид у Централни затвор и да видите у каквим условима живе и раде и спремају се за одбрану оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће као веће или председник већа?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кога веће делегира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ће вам бити све јасно. И да се просто кућни ред, да кућни ред важи за све, па и за ове оптужене. Имам утисак да су дискриминисани, таква сазнања ја имам од њих, дакле ја не измишљам ништа, чули сте пре тога оптужене. То је једна ствар и друга ствар, а само да поткрепим ово, неки дан је била конференција затвореног типа додуше тамо са тужиоцима око Хашког трибунала и то, ја сам огорчени противник Хашког трибунала, али сам за неке ствари, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче завршите молим вас са вашим говорима.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, око статусних конференција, па зашто не преузмемо нешто што је добро од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче пређите на предлоге.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево имам предлог даље. И ово је предлог да се створе услови да нормално тамо живе и раде и спремају се за одбрану. Ми смо, бар ја сам данас или јуче примио наредбу за утврђивање психијатријског прегледа сведока Ц1 и Ц2 и поред мог предлога да се изврши и гинеколошки преглед, односно вештачење стручњака тог профила, гинеколога у наредби то нема, имајући у виду и степен и порекло, генезу повреда описаних наводно повреда описаних од сведока Ц1 и Ц2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате дакле предлог да се обави гинеколошко вештачење.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, али нисте одлучивали о томе, не видим у наредби, зато поткрепљујем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Даље ја сам имао примедбу на почетку још што се тиче личности психијатра, др Ане Најман, психолога, ви о тој примедби нисте одлучивали, али сте њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше примедбе су евидентирани у том смислу, немојте их понављати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али ја видим у наредби, значи ето мислим резултат тога што сам ја се противио, али ако сте већ одредили ја инсистирам на томе да када се разговара од стране вештака са овим сведокињама Ц1 и Ц2 буде и одбрана присутна, односно обавештена да може да користи могућност присуства, па се не би онакви налази фабриковали од вештака попуњавали само имена и презимена и датуми мењали. Дакле, управо моја примедба је у том правцу да би избегли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ставио сам примедбу на личност ви нисте то уважили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш захтев дакле да присуствујете психијатријско психолошком вештачењу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прегледу?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је и разговору, разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Наставите сада.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па сад знате, отуда моја скепса према овом вештаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да сте га променили, ја то не би тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите молим вас са предлозима.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па мислите ви да имам ја још, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате предлога, добро. Господин Радуловић.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Бићу изузетно кратак поштовани председниче и поштоване судије, заиста сам покушавао више пута телефонски да ступим у контакт са госпођом Шукријом, наравно дочекао ме језички зид, срушен је један контраверзни зид али то не значи да не постоје и даље други зидови, језички зидови, језичке природе, културне природе, знанствене природе, графолошке природе, ми у овом случају заиста у питању је један језички зид и крајње неповерење. Мени је потпуно нормално ништа не замерам госпођи Шукрији, ја би вас молио стварно један најкраћи могући састанак који би био максимално ефикасан то вам гарантујем имајући у виду једно патријархално васпитање и реч коју има муж у албанској породици, која се апсолутно поштује од стране супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: То би ми омогућило да ја одлучим да вам искрено кажем да ли ћу учествовати у овом предмету даље или не. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. И господин Планојевић.

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Ја се придружујем овом предлогу колеге Крстића и ја бих присуствовао, да присуствујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Психијатријско психолошком прегледу?

АДВ.МИЛОРАД ПЛАНОЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да изволите, бранилац Кастратовић изволите.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим да је предлог управо, мислим да је предлог Крстића колеге био управо да сви учествујемо, зато се ја придружујем ако ви нисте доживели да би сви томе хтели да присуствујемо. А када сам вам на прошлом претресу, када сам ја изнео захтев да буде медицински одбор као одбор, мој једини мотив за то, видим прихватили сте, ја се у имена нећу упуштати, али сте прихватили два вештака, ја сам медицински одбор тражио на првом месту због ефикасности поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И ја остајем код тог предлога, видим да сте наредбу дали, не знам да ли су кренули у посао, али ако нису поразмислите о томе. Два вештака су склона критици, медицински одбор је неко ко нама ограничава могућност критике и новог вештачења које ћемо тражити. То је био мој основни мотив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. И бранилац Ђукановић.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Уз сагласност са предлозима колега посебно са колегом Крстићем, предлажем и да се допуни та комисија вештака и од стране вештака ортопедске струке, односно ортопеда обзиром на врсту повреде коју је сведок Ц2 претрпео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ.МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Такође остајем и код предлога да се омогући мом брањенику Мемиши Агушу кратак сусрет са оцем данас ако је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тужилац има нешто да каже о овим предлозима значи који се односе на вештачење ово ортопедско, гинеколошко, ништа? Нешто друго од предлога што би требало да се изјасните, ништа осим онога што сте се и прошли пут изјаснили.

Овако, о овим предлозима одлучићемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, само ово ако је то могуће сагласан сам да се позиви за ова два данас недошавша сведока дају браниоцу Крстићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овим предлозима осталим одлучићемо сутра. Наставићемо сутра, дакле у 14,30 у истој овој судници. За то време ја молим, овако, ту је господин Митар ја вас молим да Мемиши Агуш, Ахмет и Назиф поразговарају са својим женама, тако да се то некако организује како овде можете макар по пет минута, затим да они стигну на време тамо у Окружни затвор или да претходно овде обаве своју молитву коју треба да заврше ја мислим у 5,20 данас и то је то. Бранилац Илија Радуловић сачекаћете касније овде госпођу вашу клијенткињу и погледаћете у предмету ми смо омогућили да изабрани преводилац иде у затвор са браниоцима. Такође се и наш судски тумач господин Гани Морина понудио, ишао је више пута са браниоцима у посету ради те језичке баријере, тако да ћете и ви то исто кад, видећете у предмету моћи да користите. Дакле овде супруге Назиф, Ахмет и отац Мемиши.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Председнице, код мене је изнад свега струка, знате и неко достојанство, ја не тражим да присуствујем неуропсихијатријском вештачењу јер по природи ствари то је инкопатибилно и немогуће. Мој отац је стицајем околности био свештеник и то личи на једно причешће у коме нико не може бити присутан, изузев оних који учествују у том акту који има неку свету тајну. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Дакле наставићемо сутра у 14,30 часова – 18.12.

Довршено у 16,05 часова.

Записничар

Председник већа-судија